

In unaquaque igitur Parochia curetur, ut existant et Nosocomia et Sodalitates fungentes christiano spiritu officio erga infirmos, et in corporalibus et in spiritualibus, sub directione sacerdotis Cappellani.

CAPUT II.

De Orphanotrophiis atque Hospitiis.

543. Ex eo quod non satis est, hisce praesertim temporibus, Sacramenta administrare atque Dei verbi panem dispensare, sed valde ad Religionis incrementum et pauperum necessitatibus subveniendum perutile est caritatis officia erga corporales necessitates exercere, quo medio etiam religiosa educatio promovetur et diffusio Protestantismi impeditur; hoc Provinciale Concilium Guadalaxarense maxime commendat Parochis caeterisque, quorum sit curare de animarum salute, ut vel super fundata Orphanotrophia et Hospitia invigilent, vel de fundandis serio cogitent.

544. Circa haec vero Orphanotrophia et Hospitia serventur quae de Nosocomiis dicta fuerunt, habita ratione debitae proportionis.

SECTIO II.

DE SACRAMENTIS ET SACRAMENTALIBUS

545. Dominus Noster Iesus Christus Redemptor generis humani, Auctor et Consummator Fidei, venit in hunc mundum, ut ii qui erant sub potestate tenebrarum sedentes in umbra mortis, vitam haberent et abun-

dantius haberent: quae vita quidem fluxit ex meritis ipsius Passionis et Mortis, quibus Patri suo satisfacit pro totius mundi peccatis, indeque emanavit illa coelestis gratia, quae hominibus tantam redemptionem recipientibus, daret potestatem filios Dei fieri. Exinde, ut illam spiritualem vitam hominibus visibiliter communicaret, ipse Salvator instituit septem Sacramenta, Baptismum, scilicet, Confirmationem, Eucharistiam, Poenitentiam, Extremam-Uctionem, Ordinem et Matrimonium, quibus tantam vim et efficaciam contulit, ut invisibiliter operarentur in anima quod significat unumquodque Sacramentum rite confectum a legitimo ministro, cum debita intentione et forma prolata. Et quoniam haec Sacramenta novae legis sunt per quae, ut inquit Tridentinum Concilium, omnis vera vita vel incipit, vel coepta augetur, vel amissa reparatur, Synodus haec Provincialis, quae sequuntur vel mente recoli vel executioni mandari praecipit, tribus in titulis seiuncta, hoc modo: I. De Sacramentis in communi: II. De Sacramentis in specie: III. De Sacramentalibus.

TITULUS I.

DE SACRAMENTIS IN COMMUNI

546. Quae dicturi sumus quoad rem, tria dividimus in capita, nempe: de Sacramentorum dignitate ac necessitate, de eorumdem Ministro et de rituali administratione.

CAPUT I.

De Sacramentorum dignitate ac necessitate.

547. Magna equidem est excellentia omnium Ecclesiae Sacramentorum, quippe quae omnia causant gratiam, qua participes nos faciunt amicitiae Dei et divinae naturae consortes.

548. Non tamen omnia sunt paria nec aequalis dignitatis, sed alia aliis digniora; sicut nec omnia singulis necessaria sunt ad salutem.

549. Quapropter monitos esse volumus Parochos docere frequenter fidelem populum, facilitate et simplicitate sermonis, ea omnia quae ad veram et salutarem Sacramentorum doctrinam pertinent, ne ignari et simplices in errores inducantur ab haereticis et ceteris dissidentibus, qui, hac nostra tempestate, fideles a catholica fide avertere conantur.

CAPUT II.

De Ministro Sacramentorum.

550. Cum D. N. Iesus Christus primo et per se operetur invisibiliter in Sacramentis, Minister visibilis, ordinatione divina institutus ad efficiendum et applicandum sensibile signum, existimari debet tanquam Dei cooperator, minister Christi, et gratiae divinae dispensator.

551. Omnis ergo, qui efficit vel ministrat aliquod Sacramentum, prae oculis semper habeat se opus divinum peragere ad sanctificationem animarum, non auro vel argento redemptarum, sed pretioso Agni immaculati Christi sanguine; ideoque accedat cum debita et reve-

renti attentione, nullius lethalis peccati conscius, ab omni cupiditate lucri temporalis immunis, excluso quocumque facto, contractu, hortatione aut conventionem directe vel indirecte, per se aut per alium, aliquod temporale sibi dandi tanquam pretium in Sacramentorum administratione.

552. Attamen, cum in Sacris Litteris contineatur quod qui apostolico munere funguntur digni sunt mercede sua, et qui in Sacratio operantur, quae de Sacratio sunt edunt, et qui altari deserviunt, cum altari participant; indubie patet Christi fideles, divino iussu, ad contribuendum temporalia bona adstringi pro decenti et congrua sustentatione Ministrorum Ecclesiae, a quibus spiritualia munera recipiunt. Hoc igitur solo titulo, exclusa omni mente simoniaca, emolumenta sive stipendia pro sacris functionibus, liceat ipsis ministris recipere, sed in ea tantum quantitate quae in Provinciali Concilio aut in Episcoporum Provinciae Conventu, statuta et a S. Sede probata et sancita fuerit. Eam vero imminuant vel omnino remittant fidelibus, si pauperes sint, cum istis subveniendum sit iuxta canonicas praescriptiones.

CAPUT III.

De rituali administratione Sacramentorum.

553. Si Divus Paulus praecepit quod omnia honeste, et secundum ordinem fiant, potiori iure hoc praeceptum adimpleri debet in omnibus religiosis actibus a sacris ministris peractis, qui non a privatorum placito pendent, sed omnino perfici debent iuxta ritus ab Ecclesia Catholica receptos et approbatos; qui despici non

possunt nec sine peccato omitti, aut in novos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari.

554. Hi verum ritus et caeremoniae in Sacramentorum administratione observandi, minutatim in Rituali Romano, a Summo Pontifice Paulo V approbato et sancito, continentur: ideoque omnes, ad quos spectat Sacramenta efficere et ministrare, illud stricte sequantur.

TITULUS II.

DE SACRAMENTIS IN SPECIE

Seorsim de unoquoque Sacramentorum, septem in Capitibus, loquemur in hoc Titulo.

CAPUT I.

De Baptismo.

555. Baptismus, Sacramentorum primum, illuminatio a SS. Patribus et Doctoribus appellatur; de tenebris enim ad fidei admirabilem lucem manuducit, ac propter hoc etiam Fidei et regenerationis sacramentum nominatur; quia homines ad vitam novam spiritualem ac divinam advocat; sigillum etiam dicitur, propter indelebilem characterem, quo filios Dei adoptivos insinat, et quia eos dignos facit qui ad coelestem patriam introeant. Persaepe etiam Baptismi nomine insignitur; baptismus enim ab omni macula baptizatum emundat, aquae lavacro in Verbo vitae, regenerationis et renovationis Spiritus Sancti.

§ I.

DE NECESSITATE BAPTISMI.

556. Cum hoc Sacramentum principium sit novae vitae sanctitatis et gratiae, et ianua verae Ecclesiae, aliorumque Sacramentorum participationis, absolute necessariam esse ad salutem eius de facto receptionem, aut ad minus in voto, confitemur; ipsius enim Auctor et Institutor hanc necessitatem sequente sententia proclamat: « Nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei ».

557. Tantam Baptismi praestantiam atque necessitatem Parochi alique sacerdotes, quibus hoc competat, recogitent, non solum ad fideles erudiendos, sed etiam ad omne, quod divina institutione aut Ecclesiae praeepto, in eius administratione exigitur, rite accurateque servandum.

§ II.

DE MATERIA ET FORMA BAPTISMI.

558. Cum hoc Sacramentum a lavacro seu ablutione in verbo vitae constituatur, id est, per applicationem formae a D. N. Iesu Christo determinatae, materia necessaria ad Baptismi validitatem sola aqua vera ac naturalis est; sic ita ut alius quilibet liquor nullum faciat Sacramentum.

559. Usu autem et praeepto Ecclesiae et quidem antiquissimo, aqua ad Baptismum solemnem benedicta, cum Sacri Chrismatis atque Sancti Catechumenorum Olei infusione, esse debet, cuius equidem benedictio Sab-
batis Sancto et Pentecostes solemniter fit.

560. Forma, qua ablutio in Baptismo determinari oportet ut Sacramentum fiat, est: *Ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.*

561. Baptismus privatus, scilicet, absque ritibus ac caeremoniis ab Ecclesia praescriptis, locum habere potest tantum in necessitate, ob timorem ne sine baptismo baptizandus pereat.

§ III.

DE HIS QUI BAPTIZARI POSSUNT AC DE DISPOSITIONIBUS AD BAPTISMUM RECIPIENDUM.

562. Cum hoc regenerationis Sacramentum ad emundandas maculas primi Adami generatione contractas institutum fuerit, omnis ex muliere natus, ut Baptismum recipiat necesse est; alias ad Ecclesiam, proindeque ad Dei regnum introire non poterit.

563. Ecclesiae constans usus est, ex Apostolorum traditione originem ducens, parvulos Baptismate initiare; sicque Parochis officium incumbit patres familias frequenter monendi ne filiis nuper natis Baptismum sine gravi causa differant.

564. Si infans nascens caput emitteret, instante mortis periculo, in capite absolute baptizetur, et si natus adhuc vitam conservat, non baptizari debet; sed si tantum alium motu vitali membrum emiserit, itidem parte in emissa baptizetur; natus autem si vita gauderet, sub conditione baptizetur, scilicet, dicendo: Si non es baptizatus, ego te baptizo.

565. Cum autem medicinae scientia hodiernis progressibus infantem immediate attingi posse matris in utero pro certo affirmet, instrumentis ad hoc aptatis, instrumentaliter sub conditione baptizari potest ante-

quam ex utero emergat; cum mortis periculum imminet; sed si natus supervivat, conditionaliter eum baptizari oportet.

566. Omnes foetus abortivi, si non constet certe de eius morte, semper sunt baptizandi sub conditione.

567. Patresfamilias, medici et chirurgi praemoneantur a Parochis, ut, quando oportuerit, curent non praetermittere operationem caesaream ad salvandam temporalem et aeternam vitam prolis in utero mortuae mulieris praegnantis clausae. Qua in re prae oculis habeatur decretum S. Officii 15 Febr. 1780.

568. Infantibus expositis Baptismi schedulam non ferentibus, si ex investigationibus praerequisitis de eorum Baptismate non constet, sub conditione baptisma administretur; si autem secum hanc schedulam ferant, nihilo minus sub conditione baptizari debent, nisi certo constet de persona quae schedulam scripsit, eaque examinata, omne dubium evanescat; sed, si certo de pueri Baptismate constat, tantum caeremoniae suppleantur.

569. Quoad monstra, Ritualis Romani monita atque praescriptiones serventur, Episcopi consultatione praehabita, nisi periculum mortis imminet.

570. Quamvis parvuli nulla personali dispositione ad Baptismum egeant, et in sola Ecclesia fide baptizentur; in adultis tamen dispositiones exiguntur. Et primo voluntas sincera diligenti examine probata, Baptismum accipiendi; secundo, in Fide sancta et moribus christianis, sicut et etiam in fructibus, officiis, muneribusque e sacramento emanantibus, conveniens instructio; tertio denique, operibus pietatis exerceri oportet. Diligenti vero cura inquirere necesse est, utrum ipsi nunquam baptismum receperint, vel si receptum, nullum aut dubium fuerit; hoc autem ad absolute seu conditionate

Baptismum conferendum: sed ante omnia Episcopus consulendus est, ut quod ei visum fuerit, peragatur; nullus autem catechumenus absque Episcopi approbatione baptizari debet, nisi mortis periculo instante.

§ IV.

DE BAPTISMI SACRAMENTI MINISTRO.

571. Minister legitimus huius Sacramenti est Parochus, vel alius sacerdos, accedente Parochi aut Ordinarii licentia.

572. Diaconus solum minister extraordinarius est in solemnibus Baptismi ritibus, sed tantum necessitate instante et habita legitima licentia, prout sacris canonibus praescribitur; si autem conferre solemniter Baptismum ausus fuerit, absque conditionibus praescriptis, poenae ab ipsis sacris canonibus impositae, iure eidem applicentur.

573. Baptismus privatus in necessitate a quolibet administrari potest, clericus sit sive laicus, fidelis sive infidelis, catholicus seu haereticus, homo aut mulier, modo substantiale et necessarium ad Sacramentum fideliter servent, scilicet, materiam et formam iuxta Ecclesiae intentionem; sed in hoc ministerio, inter eos qui id facere possint, Diaconus Sacerdoti in ordine hierarchico, mulier viro locum cedit; sed mulier quidem alteris praeferatur, cum pudicitia seu decencia id petant, vel quando magis quam viri praesentes circa modum et formam Baptismi instructa fuerit. Hac de causa Parochi procurent mulieres obstetrices vocatas, et quae ex officio parturientibus assistunt, recte instructas esse circa modum rite baptizandi.

573. Pater aut mater propriam prolem baptizare non debent, nisi in casu summae necessitatis, quando qui id facere possit deerit; nec tunc ullam contrahunt cognationem quae matrimonii usum impediat.

§ V.

DE TEMPORE ET LOCO AD BAPTISMUM MINISTRANDUM.

574. Nullum tempus ad Baptismi collationem praecise determinatur, cum ad salutem necessitate medii requiratur; hinc vel in interdicto aut a divinis cessatione administrari poterit: ritu autem Ecclesiae antiquissimo, duae sunt dies, scilicet, Sabbatum Sanctum et Pentecostes, praesertim deputatae ad Baptismum conferendum, quemadmodum ipso in tempore aqua baptismalis maioris solemnitatis ritu consecratur. Oportet, igitur, ut, si fieri possit, solemnioribus his diebus, Baptismum adultis conferatur.

575. Cum Baptismus, prout diximus, ianua Ecclesiae sit, et qui ius confert ad aliorum Sacramentorum receptionem, in templis praesertim quae ad Sacramenta administranda fidelibus in illis inscriptis destinata sunt, accipi debet.

576. Nemini licet Baptismum conferre in qualibet Ecclesia, Monasterio, Oratorio sive publico sive privato, sed tantum hoc Sacramentum ministrari potest in Ecclesiis in quibus fixe et habitualiter fons baptismalis habeatur.

577. Hac de causa, omnibus Ecclesiis Parochialibus et earum auxiliatricibus seu in quibus vicarii munere funguntur, ab Episcopo designatis, locus non desit, Baptistarium appellatus, ubi indesinenter fons baptismalis sit. Baptistarium decenter et religiose ita decorare oportet,

ut sit semper a qualibet immunditia expurgatum; aquam consecratam esse semper velatam decet, ut quidem de pulvere praeservetur, sicut et etiam Sanctorum Oleorum vasa et alia instrumenta ad Baptismum necessaria, Locus etiam visibilis habeatur quo ostendatur D. N. Iesu Christi imago ea ipsa actione qua a Sancto Ioanne baptizatur.

§ VI.

DE PATRINIS IN BAPTISMATE ADHIBENDIS.

579. Parochus antequam ad Baptismum procedat, diligenter inquirat quis vel qui a baptizandi patribus ut patrini, qui de fonte sacro baptizatum accipiant, designati fuerint, ut ad hoc officium non nisi personas dignas et aptas secundum ius admittat.

580. Porro parentes iure sibi proprio eligere debent eos qui hoc munere fungantur; ideoque Parochi prorsus abstineant in Baptismo nominare patrilinos, nisi cum parentes omnino eos eligere renuant, vel tales unice eligant, qui hoc implendo munere indigni reputentur.

581. Iuxta Sancti Concilii Tridentini praescriptiones, unus tantum patrilinus, vir aut mulier, et duo ad summum esse debent, sed praecise vir et mulier esse oportet, nullo autem modo duo viri aut duae mulieres ad hoc officium admittantur. Si vero Parochi culpa seu negligentia contrarium factum fuerit, ipse ad Ordinarii arbitrium puniatur.

582. Patrini cum baptizato et patre eius et matre cognationem spiritualem contrahunt, et parentum in defectu, suorum filiorum spiritualium a sacro fonte susceptorum, christianam instructionem et educationem curandi officium suscipiunt: hoc autem patrilinis, ne forte

ignorantia velint excusari, diligenter animadvertendum est.

583. Parochi etiam animadvertant quod neque infideles aut haeretici, neque publice excommunicati seu interdicti, aut publici criminosi seu infames, nec demum ii qui fidei rudimenta ignorant, ad patrini officium admitti queunt.

584. Neque demum ut Baptismatis patrini admitti debent Religiosi, aut Moniales, nec alii quicumque Regulares, sua per vota a saeculo seiuncti, cuiuscumque Ordinis sint.

§ VII.

DE SANCTIS OLEIS,
ALIISQUE REBUS QUAE IN BAPTISMATE ADHIBENTUR.

585. Sanctum Chrisma et Sacrum Oleum, catechumenorum appellatum, quae ad Baptismum deserviunt, intra annum, feria quinta in Coena Domini, consecrantur.

586. Sicque Parochis officium incumbit, quamprimum nova Olea sibi providendi, ut si fieri possit, ad baptismalis aquae consecrationem deserviant in Sabbato Sancto; sed si haberi non possunt hac cum opportunitate, ex legitima causa antiqua adhibeantur, donec nova accipiantur.

587. Olea Sancta in lagenis aut amphoris argenteis vel stanneis sollicitè servantur cum opertoriis decentibus, singulis quibusque claris signis inscriptis secundum eorum officia, ut erroris aut confusionis evitetur occasio. In Ecclesiae promptuario ad hoc deputato claveque ocluso custodiantur, cuius clavis non nisi sacerdotibus, a quibus ea tractanda sunt, tradetur, ut scilicet sacrilega profanatio, et ne ea saeculares attin-

gant, sollicite vitetur. Praeterea, minima etiam Sanctorum Oleorum, vel antiquorum, portio, etiam pietatis causa nemini detur: et antiquorum reliquiae comburantur.

588. Sacrum Chrisma et Baptismatis Oleum, ipsa cum securitate, munditia ac decentia, duobus vasculis servantur, sed tali modo capacibus ut pollex in illis intingi possit, cum quo baptizatum ungi oportet. Illic etiam sal ad Baptismum exclusive ad hoc benedictum, sacra vestimenta, lintea, atque omne de quo in Baptismate usus est, nitide custodiantur.

CAPUT II.

De Confirmatione.

589. Si per Baptismum ad vitam novam renati sumus, per Confirmationem haec ipsa vita roboratur ad inimicos, qui eam impugnant, debellandos; hoc igitur Sanctum Sacramentum, quod manuum impositione et Sacri Chrismatis unctione confertur, gratiam roborantem producit per Spiritus Sancti diffusionem, ad corde credendum, ad iustitiam, et ore fortiter fidem confitentiam ad salutem. Quamvis vero Confirmatio necessario Baptismum supponat, diversa duo Sacramenta sunt, ambo siquidem a Christo Domino instituta. Sacramentum insuper Confirmationis, sicut Baptismus et Ordo, characterem seu spirituale signaculum indelebile producit, et hac de causa, neque hoc neque Sacramenta praedicta iterari possunt, sed semel tantum accipi queunt.

§ I.

DE SUBIECTO ET MINISTRO CONFIRMATIONIS.

590. Quaevis persona cuiuslibet aetatis et sexus, modo baptizata sit, Confirmationem accipere potest, sed in adultis, rationis usu pollentibus intentio et voluntas eam recipiendi requiritur.

591. Ad fructus autem Spiritus Sancti assequendos, status sanctificantis gratiae necessarium est.

592. Solus Episcopus huius Sacramenti minister ordinarius est. Romanus autem Pontifex, suae potestatis plenitudine suprema, simplici Presbytero confirmandi facultatem, tanquam extraordinario ministro, delegare potest; hoc autem in eventu, sacerdos Chrismate ab Episcopo consecrato utatur.

§ II.

DE CONFIRMATIONIS PATRINIS.

593. Hoc in Sacramento, patrini habendi sunt qui confirmandos offerant, sed unus tantum pro unoquoque confirmando admittatur, eiusdem sexus, vir viro, mulier mulieri.

594. Confirmationis patrini confirmati esse debent; et non admittantur ii, qui in baptismate filioli spirituales eiusdem patrini fuerint.

595. Caeterum, ipsa officia et spiritualem cognitionem eisdem cum personis, ac in Baptismatis Sacramento, contrahunt.

596. Eodem modo, qui ab hoc officio in Baptismate excluduntur, neque hic admittantur.